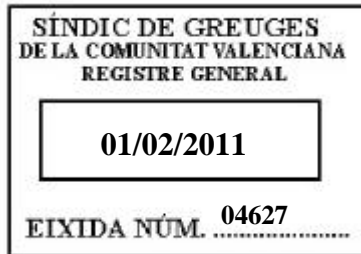

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Ajuntament de Guadassuar
Sr. Alcalde - President
Major, 45
Cuadassuar - 46610 (València)

=====
Ref. queixa núm. 108188 i acumulades
=====

(Assumpte: discriminació del valencià en pàgina web municipal)

Senyor,

Vam rebre en esta institució un escrit signat pel Sr. (...) i altres, que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substantialment manifestaban els fets i les consideracions següents:

- *“Que l’Ajuntament de Guadassuar al seu web no compta amb versió en valencià, malgrat que l’article seté de l’Estatut d’Autonomia del País Valencià va encomanar a la Generalitat garantir l’ús normal y oficial tant del castellà com del valencià, que imposa als poders públics autonòmic i local l’obligació de conèixer i utilitzar les dos llengües oficials, sense que pugua prevaldre l’una sobre l’altra.”*
- *“Que la llei d’ús del Valencià dictamina en el seu article segon que el valencià és la llengua pròpia de la Generalitat i també de les administracions i corporacions municipals, així com de les empreses públiques que hi depenen. A més, els criteris sobre l’ús del valencià aprovats pel consell, coneguts com Declaració d’Ares del Mestre, d’1 d’Octubre de 2003, indiquen que “ els fullets informatius, les pàgines web, els anuncis i les revistes s’hauran de fer, principalment en valencià”.*

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li’n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l’article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades pels interessats, i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d’aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit, i que fera extensiu el seu informe a concretar, si s’escau, les previsions existents perquè la pàgina web de referència pugua ser visitada en valencià.

La comunicació rebuda de de l' Ajuntament de Guadassuar donava compte del següent:

“ El Ayuntamiento de Guadassuar tiene acordado que el WEB sea bilingüe, y hasta lo que haga falta en los casos necesarios.

El primer problema que surge a la hora de dar cumplimiento a tal voluntad es que el Ayuntamiento de Guadassar no cuenta con traductores, ni dispone de recursos económicos necesarios para ello.

En segundo lugar, una vez dispuestas las traducciones pertinentes, hay que bajar los documentos al servidor WEB, y resulta que hemos incrementado las tareas del personal en 1/3, lo que evaluado económicamente asciende a CUATROCIENTOS MIL (400.000,00) euros que el Ayuntamiento no dispone.

El personal administrativo de este Ayuntamiento (que es el mismo desde 1990), está haciendo lo indecible por bajar al WEB lo poco que se puede observar en él, muchas veces a costa de retrasar el despacho de los asuntos ordinarios.

Debe conocer también V.E., que esta Ayuntamiento ha invertido más de doscientos mil euros en la incorporación de los sistemas necesarios para aplicar la Administración Telemática (Electrónica en el resto de Europa), y los ha invertido porque el Estado Español ha tenido a bien subvencionarlo.

El Sr. (...) debe saber (la ignorancia de la Ley no exime de su cumplimiento), que tiene la obligación (sin obligaciones no hay derechos) de conocer y expresarse en Español, y el dret a que li parlem i escribim en Valencià (rebus sic stantibus), es a dir, quan en les secularment depauperades arques municipals es trabe algun diner amb el que atendre les despeses imprescindibles per a cumplir el deure al Sr. (...).

Per tot allò i donat que la Generalitat és la que imposa als Ajuntaments les esmentades obligacions, caldría que remetera fons per al seu compliment, tal i com manen les lleis de règim local (qui mana paga).

També hi ha una altra solució: que la Generalitat Valenciana ens traduïra els textos al valencià i nosaltres els deixariem que els col·locaren en el lloc correponent del nostre WEB.

Por todo ello ruego a V.E. que tenga por hechas las manifestaciones anteriores y se sirva comunicar al Sr. (...) que l' Ajuntament de Guadassuar està fent l'impossible per a que els mirons WEB i els usuaris registrats, disposen del WEB en l'idioma que més es plag.

Imperativos económicos no nos permiten en estos momentos y estado darle plena satisfacción.”

Els interessats, a qui vam donar trasllat de la comunicació rebuda, no van formular cap al·legació, per la qual cosa resollem l'expedient amb les dades que hi estan. Per això li demanem que considere els arguments que seguidament li exposem i que constituïxen els fonaments del recordatori de deures legals amb què concloem.

En primer lloc, i com a qüestió prèvia, acceptem els seus arguments, ja que esta institució està assabentada que els recursos a l'abast dels ajuntaments són, malauradament, limitats i, de vegades, cal prioritzar la disponibilitat econòmica per atendre altres necessitats, com ara situacions de serveis socials, menors, tercera edat,

etc., i que el cost econòmic de l'elaboració d'una pàgina web pròpia no és assumible en estos moments pels ajuntaments.

No obstant això, Senyor, en la tramitació de la present queixa ha sorgit una altra qüestió sobre la qual esta institució ha de pronunciar-se, i sobre la qual hem de fer la consideració següent com a fonament del recordatori de deures legals i del suggeriment amb què concloem:

El present expedient de queixa s'inicia, com sap, com a conseqüència d'un escrit dirigit a esta Institució per l'interessat, íntegrament redactat en valencià.

En conseqüència, i com a garantia dels drets reconeguts en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, que en el seu article 11 estableix que "(...) en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i aquelles en què hi haja altres interessats que així ho manifesten, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la llengua en què s'haguera iniciat el procediment. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial emprada, en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la indicada pels interessats", la petició d'informe que els va ser feta, es va fer en la llengua elegida per l'interessat, això és, en valencià.

No obstant això, la part essencial de l'informe remés per vosté es troba redactada íntegrament en castellà.

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'Autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua història i pròpia del nostre poble" i, d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La persecució d'estos legítims objectius, reconeguts en les legislacions autonòmiques baix l'empara atorgada per la Constitució, no pot, però, desconéixer, i de fet no ho desconeix, que l'article 14 de la Constitució estableix el principi d'igualtat, amb interdicció de qualsevol forma de discriminació per motiu de llengua, i la declaració de l'article 3 del mateix text constitucional, que estableix expressament el dret de tots els ciutadans a usar la llengua espanyola.

En este sentit, la mateixa Llei d'ús i ensenyament del valencià, conscient de la vigència absoluta del principi d'igualtat i de la prohibició de discriminació per motiu de llengua, declara en el seu article 4 que "en cap cas podrà haver-hi discriminació pel fet d'usar qualssevol de les dos llengües oficials" de la Comunitat Valenciana.

Una de les conseqüències essencials que es deriven dels manaments continguts en els preceptes anteriorment esmentats és el dret que assistix qualsevol ciutadà en les seues relacions amb l'Administració, en elegir la llengua en què este vulga que es produïsquen les comunicacions i la tramitació dels expedients, i sorgix el correlatiu deure de l'Administració de respectar esta elecció i d'utilitzar, al llarg de tot el procediment, l'idioma que haguera estat elegit. En consonància amb això, l'article 1 esmentat anteriorment, declara que "en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i en aquelles que hi haja altres interessats que així ho manifestaren, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot allò que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la llengua oficial en què s'haguera iniciat. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial utilitzada en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la llengua indicada pels interessats.

En el present expedient, tanmateix, la remissió d'un informe en castellà, quan la llengua elegida pel ciutadà ha sigut el valencià, no s'ajusta a estos manaments legals anteriorment exposats.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

De conformitat amb tot el que hem dit més amunt, **HEM DE RECORDAR A L'AJUNTAMENT DE GUADASSUAR** els deures legals que la Constitució i la legislació vigent li imposa de respectar els drets lingüístics dels administrats, i d'utilitzar en tots els procediments i en qualssevol altres formes de relació amb ells, la llengua (castellana o valenciana) triada per ells.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, li recordem el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús del valencià, d'acord amb el que hem indicat en el cos d'este escrit, la qual cosa se li comunica perquè, en el termini d'un mes, ens remeta l'informe preceptiu en què ens ha d'indicar si accepta la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement li fem saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana